

vide, at det fulde bidrag går til et velgørende arbejde, og denne psykologiske effekt skal man ikke underkende.

Der er fra CD's side positive tanker til forslagens første del. Vi vil – ligesom tidligere ordførere og andre har tilkendegivet – prøve at kigge nærmere på det, der hedder den tredje pind og håbe, at vi får løst op for de problemer, som skatteministeren, men også andre ordførere, var inde på.

Morten Helveg Petersen (RV):

I Det Radikale Venstre sætter vi stor pris på det arbejde, som udføres i almenvelgørende foreninger. Her gøres et stort og værdifuldt stykke arbejde for det danske samfund, det skal der ikke herske tvivl om. Men fra radikal side ønsker vi ikke at medvirke til at vedtage særregler i skattelovgivningen, på trods af at vi finder det arbejde, der udføres i almenvelgørende foreninger, utrolig positivt og utrolig nyttigt.

Som hovedregel har almenvelgørende foreninger favorable vilkår med hensyn til at modtage gaver og arv, og de ændringer, bl.a. boafgiftsloven, som Kristeligt Folkeparti refererer til i forslaget her, blev jo oprindeligt vedtaget for at lukke utilsigtede huller i lovgivningen, og derfor mener vi, at det her forslag er problematisk. Og vi hæfter os særlig ved den del af forslaget, hvor det foreslås, at alle dødsboer skal fritages for beskatning, hvis boets arvinger udelukkende er almenvelgørende foreninger.

Betyder det, at man i Kristeligt Folkeparti mener, at man skal kunne unddrage sig skattebetaling ved at testamentere til almenvelgørende foreninger? Konsekvensen af forslaget vil i hvert fald være, at man kan testamentere skat, som man ellers skylder det offentlige, til en almenvelgørende forening. Og uanset hvor stor sympati vi end har i Det Radikale Venstre for det arbejde, der udøves i almenvelgørende foreninger, så synes vi ikke, det er et rimeligt forslag, og derfor kan vi ikke støtte det forslag, vi har på bordet her og nu.

Frank Aaen (EL):

Som andre ordførere støtter vi selvfølgelig meget det arbejde, der laves i nogle af de foreninger, der er nævnt i debatten. Men det, vi taler om, er jo tildeling af statstilskud. Det bidrager vi gerne til, hvis man vil komme og sige, at her er et godt formål, og her er nogle penge, og så bevilger vi det her i Folketinget. Det er den må-

de, vi normalt gør det på, når vi bevilger statstilskud til noget.

Men her foreslår Kristeligt Folkeparti, at det er en enkeltperson, der skal vedtage et statstilskud; til hvem, og hvor stort det skal være – altså have råderetten over kollektive midler, nemlig det, der skal betales i skat. I stedet for at det er fælles, at vi beslutter, hvem der skal nyde godt af de penge, så vil Kristeligt Folkeparti sige, at én person, der tilfældigvis har ophobet en væsentlig bunke penge, selv må bestemme, hvem der skal have hvor meget. Det er vi altså imod. Vi synes, det er et usundt princip.

Så vil jeg i øvrigt gerne, hvis vi kan få en liste – jeg ved ikke, om vores udvalgssekretær kan, men ellers må vi stille det som et skriftligt spørgsmål – over, hvilke fonde og foreninger der kan komme i betragtning. For det er jo ikke kun Dansk Blindesamfund, Kræftens Bekæmpelse m.fl. Det er jo ikke kun dem. Der er jo mange andre. Det kunne faktisk være interessant at se måske ikke alle, men bare de største og mest betydelige. Jeg tror, at vi får et helt anderledes billede af effekten af det her forslag end det, der umiddelbart er lagt op til i debatten.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil allerførst takke de ordførere, som har udtrykt tilslutning til de bærende principper i beslutningsforslaget. Efter hvad jeg kunne tælle, nåede vi jo desværre ikke helt til de 90 mandater, men det er tæt på. Det kan man jo så glæde sig over.

Så vil jeg komme med nogle bemærkninger til dem, der ikke – man kunne måske sige endnu ikke – har tilsluttet sig. Det kan man jo da håbe. Jeg kan begynde med hr. Frank Aaen, som siger, at man ikke skal give statsstøtte, og han kom med nogle betragtninger over, hvad der tilhørte kollektivet. Jeg synes, man kunne have en anden vinkel, nemlig at den enkeltperson, som har oparbejdet en formue, har arbejdet, har betalt indkomstskat, arbejdsmarkedsbidrag osv., og som så testamenterer sin formue, gør det uden – at staten tjener på det. Det synes jeg er den rigtige indfaldsvinkel.

Også hr. Aage Frandsen sagde: Jamen vi skal give direkte og ikke indirekte statstilskud. Så kunne det da være interessant at få at vide, om hr. Aage Frandsen så mener, at de almennyttige organisationer også skulle betale arveafgift. Det handler vel dybest set om, hvorvidt vi mener, at staten skal have en indtægt, når den giver af